

ποιέω -ῶ, προσποιέω -ῶ. 2) =творю.

Θότνικκ, α. ἄρσ. ἐκατόνταρχος, ἐκατοντάρχης = стотна-чальникъ.

Θοτρυβάю, εши. ἄρσ. сотрыѣхъ.

μ. сотрыю,

εши. συντρίβω = τριβю.

Θοτрасаю = страсаю.

Θούεχ = гоюεχ.

Θομѣрцѣлаю, εши. μ. -ѣлаю,

тѣиши. συννεκρόω -ῶ. Σμεσ.

καὶ παθ. -εμ. -μαι.

Θομѣрцѣлаю, εши. συνθνήσκω,

συναποθνήσκω.

Θομѣрєнный, αμ, σε. ἐπιθ.

=сoразмѣрный.

ΘόχнѢ, εши. παρτ. сѡχнѢхъ. (οἱ

λοιποὶ χρόνοι ἐκ τοῦ) = из-

сѣхаю.

Θοхранѣнїе, ἱμ. οὐδ. = хранѣнїе.

(208. безъ сохранѣнїа. ἄφυ-

λάκτως).

Θοхранаю, εши. μ. -нїю, ἱши.

=храню.

Θοцѣрствѣю = цѣрствѣю.

Θοчетаваю, εши. ἄρσ. -τάχх.

μ. -τάю, εши. συζεύγνυμι, συν-

δύαζω, συνουσιάζω (ἐπὶ προσ.

καὶ πραγμ.) παρβλ. сопрѣ-

гаю. Σμεс. καὶ παθ. -εμ. συ-

ζεύγνυμι, συντάσσομαι, συν-

αρμόζομαι = сопрѣгаюса.

(Παροιμ. 3. 32. гъ прѣве-

днѣми не ссчетаваѣтса. ἐν δι-

χαίοις οὐ συνεδριάζει. ἀντί

τοῦ не ссѣдѣтъ, ὁ δὲ ἐν ψαλ-

μῶ 140. μελ. не ссчѣтѣса. οὐ

μὴ συνδύατω. ἀνῆκει τῷ счи-

тѣюса ῥήματι, καὶ ἐστὶν ἀν-

тὶ τοῦ ссчетаюса).

Θοчетанїе, ἱμ. οὐδ. σύζευξис,

συνδυσμὸς, συνάφεια, συνο-

σία, σύνταξις = ссетанїе.

Θοчиннаю, εши. μ. -нїю, ἱши. συν-

τάσσω -ττω, συντίθημι.

Θοчислаю, εши. μ. -слю, ἱши.

συναριθμέω -ῶ. παρβλ. при-

числяю.

Θοцтѡхъ. ἄρσ. τοῦ считѣю.

Θοшѣдшїица, αμса, εεса. μετχ.

(μεс.) χρ. ἄρσ. (τοῦ сѣждѣ-

са.) ὁ συναχθεὶς. συναθροι-

σθεὶς. 2) ὁ συνελθὼν (ὁ συνευ-

ρεθεὶς, συνουσιασθεὶς).

Θοшѣствєнникъ, α. ἄρσ. συνέμ-

порος, συνοδίτης, ὁ συμπο-

ρευόμενός τιμ. συνοδοιπόρος.

Θοшѣствїе, ἱμ. οὐδ. κατὰ βα-

σις, κάθοδος = снїтїе. 2) συν-

οδία, συμβάδισμα.

Θοюεχ, α. ἄρσ. σύνδεσμος.